

Llocs, fets i gent

Maria Mayol i Colom

Maria Mayol (Sóller 1883–Palma 1959) és una d'aquelles dones que han quedat al marge dels manuals d'història i de literatura.

L'oblit de Mayol és triplement injust.

En primer lloc, per la condició de dona compromesa amb la formació i els drets de les dones.

En segon lloc, pel seu paper en el món de la política, no només a causa de la dada simbòlica de ser la primera dona de les nostres illes que es va presentar a unes eleccions, sinó també com a articuladora d'un incipient discurs progressista, feminista i autonomista, que el triomf del

bàndol franquista l'any 1939 impediria que es desenvolupàs.

I en tercer lloc, per la seva condició d'escriptora. Publicà poemes i d'altres col·laboracions literàries i polítiques en revistes, com *L'Almanac de les Lletres*, *El Felanitxer*, *Gema*, *La Nostra Terra*, *Sóller* i *El Día*. És autora de l'obra de teatre *Margalideta de Sortdeviu*, estrenada el 1931.

Només a partir dels anys noranta la seva memòria es començà a recuperar. Així, per exemple, l'any 1992 fou nomenada filla il·lustre de Sóller, i el 2008, Isabel Graña li dedicà el llibre *Maria Mayol, i el Foment de Cultura de la Dona*, entitat que fundà.

Font: (<http://http://www.ibalears.cat/mariamayol/index.htm>)

Coneguem els refranys

El refranyer és un pou de saviesa. Molts refranys, de vegades, se substitueixen pels equivalents en castellà. Us n'ofereim la forma catalana, precedida de la castellana, perquè pugueu dir-los sempre en la nostra llengua.

Cast. – Lo bueno, si breve, dos veces bueno.

Poques paraules i ben dites.

Cast. – Culo veo, culo quiero.

Si l'ase du picarol, la somera també en vol.

Cast. – A la fuerza ahorcan.

Per força, els moros van a missa.

Cast. – De tal palo, tal astilla.

Els tests s'assemblen a les olles.

Cast. – Muchos pocos hacen un mucho.

Moltes gotes fan un ciri.